

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členov senátu JUDr. Jozefa Hargaša a JUDr. Aleny Adamcovej, v právnej veci žalobcu: **JUDr. Ing. K. M., bytom S. X., M. I., zastúpený advokátkou JUDr. I. R., Advokátska kancelária, so sídlom v K., Š. X.**, proti žalovanému: **Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky**, so sídlom Lazovná ulica 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/223/16645-105406/2010/999523-r zo dňa 11. októbra 2010, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach, č. k. 7S/13955/2010 - 45 zo dňa 9. novembra 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach, č. k. 7S/13955/2010 - 45 zo dňa 9. novembra 2011 **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Košiciach rozsudkom č. k. 7S/13955/2010 - 45 zo dňa 9. novembra 2011 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia a postupu žalovaného správneho orgánu č. I/223/16645-105406/2010/999523-r zo dňa 11. októbra 2010, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu - Daňového úradu

Košice I, č. 695/231/58035/10 zo dňa 2. júla 2010, ktorým správca dane zastavil konanie vo veci žiadosti zo dňa 3.6.2010 o zrušenie rozhodnutia č.j. 695/231/88641/09 na dani z pridanej hodnoty (marec 2001) zo dňa 9.11.2009 podľa § 54 ods. 1 písm. a/ zákona č. 511/1992 Zb. Žalobcovi nepriznal náhradu trov konania.

Z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia vyplýva, že krajský súd z podkladov pripojených v administratívnom spise zistil, že žalovaný podľa § 48 ods. 5 zák. č. 511/1992 Zb. potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Košice I, č. 695/231/58035/10 zo dňa 2.7.2010, ktorým podľa § 25 ods. 1 písm. f/ zák. č. 511/1992 Zb. bolo zastavené konanie vo veci žiadosti žalobcu zo dňa 3.6.2010 o zrušenie rozhodnutia č.j. 695/231/88641/09 na dani z pridanej hodnoty /marec 2001/ zo dňa 9.11.2009 podľa ust. § 54 ods. 1 písm. a/ zák. č. 511/1992 Zb. V dôvodoch rozhodnutia žalovaný konštatoval, že Daňový úrad Košice I dňa 13.5.2010 obdržal podanie daňového subjektu - žalobcu, v ktorom žiadal o zrušenie 13 rozhodnutí /platobných výmerov/ vydaných pôvodným miestne príslušným správcom dane – DÚ Košice V, pretože daň z pridanej hodnoty bola vyrubená v rozpore so zákonom daňovému subjektu, ktorý ju podľa zákona nebol povinný platiť a obdobne žiadal zrušiť aj rozhodnutia o uložení pokút. S poukazom na to, že v rámci odvolacích dôvodov proti 13 rozhodnutiam Daňového úradu Košice I, všetky zo dňa 2.7.2010, ktorými správca dane zastavil 13 daňových konaní podľa § 25 ods. 1 písm. f/ zák. č. 511/1992 Zb. sa odvolacie dôvody v rovnakom rozsahu opakujú, odvolávajú sa na totožné odvolacie dôvody, ako ich daňový subjekt uviedol proti odvolaniu voči platobným výmerom za zdaňovacie obdobia roku 2001, ďalej konštatoval, že zistil, že správca dane - Daňový úrad Košice I rozhodnutím č. 695/231/88641/09 zo dňa 9.11.2009 uložil daňovému subjektu podľa ust. § 35 ods. 1, písm. c/ zák. č. 511/1992 Zb. pokutu z rozdielu dane určenej správcom dane podľa pomôcok platobným výmerom Daňového úradu Košice V č. 709/230/36923/06/ZIM zo dňa 3.11.2006 na dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie marec 2001 a Daňové riaditeľstvo SR rozhodnutie o pokute zo dňa 9.11.2009 rozhodnutím č. 1/223/7524-45091/2010/992517-r zo dňa 16.4.2010 v odvolacom konaní potvrdilo, rozhodnutia nadobudli právoplatnosť dňa 11.5.2010 a pokuta bola uhradená dňa 26.5.2010. Ďalej uviedol, že Daňový úrad Košice I rozhodnutím zo dňa 8.6.2010 č. 695/231/47587/2010 podľa § 54 ods. 3 zák. č. 511/1992 Zb. žiadosti daňového subjektu nevyhoviel a pokutu nezrušil, rozhodnutie doposiaľ nie je právoplatné. Žalovaný dospel k záveru, že správca dane postupoval a rozhodol zákonne, keď rozhodnutím napadnutým odvolaním žalobcu v posudzovanej veci konanie zastavil podľa § 25 ods. 1, písm. f/ zákona č. 511/1992 Zb., pretože nie sú splnené zákonné podmienky

na konanie o žiadosti zo dňa 3.6.2010, keďže v danom prípade ide o opakovanú žiadosť, o ktorej bolo už rozhodnuté.

Krajský súd uviedol, že predmetom súdneho prieskumu v danej veci bolo rozhodnutie DÚ Košice I č. 695/231/58035/10 zo dňa 2.7.2010 o zastavení konania podľa § 25 ods. 1 písm. f/ zák. č. 511/1992 Zb. ako aj napadnuté rozhodnutie žalovaného postupom podľa ust. § 250f ods. 2 O.s.p.

Poukázal na to, že sa nezaoberal s rozhodnutím č. 695/231/88644/09, právoplatný platobný výmer dňa 11.5.2010, zaplatená pokuta vo výške 929,30 EUR dňa 26.5.2010 /zdaňovacie obdobie jún 2001/, keďže z podanej žaloby vyplýva, že žalobca žiadal preskúmať rozhodnutie žalovaného o zastavení konania vo veci PR č. 695/231/88641/09 /zdaňovacie obdobie marec 2001/.

Zákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného krajský súd preskúmal v intenciách ustanovenia § 25 ods. 1 písm. a/ až f/ zákona č. 511/1992 Zb. v platnom znení.

K žalobnému dôvodu žalobcu, v ktorom poukazoval na skutočnosť, že žalovaný neuviedol v dôvodoch rozhodnutia, pre aké dôvody muselo byť konanie o opakovanej žiadosti žalobcu zastavené, konštatoval, že tento dôvod bol uvedený, pretože išlo o zastavenie konania z dôvodu, že daňový subjekt podal v krátkej lehote opakovanú žiadosť vo veci, o ktorej už bolo rozhodnuté /podania žalobcu zo dňa 31.5.2010 a zo dňa 3.6.2010/.

Krajský súd ďalej uviedol, že s argumentáciami, ktoré uviedol žalobca v žalobe s odkazom na niekoľko právnych predpisov zákona č. 511/1992 Zb. a to opakovane v každej žalobe rovnakým spôsobom a nezávisle od skutkového stavu veci poukazom na § 121 O.s.p. sa nebude zaoberať a ktoré v konečnom dôsledku v danom prípade ani nesúvisia s predmetom konania o procesnej otázke, prečo žalovaný zastavil konanie podľa napadnutého rozhodnutia žalobcom. Žalobu zamietol podľa ust. § 250j ods. 1 O.s.p.

O náhrade trov konania krajský súd rozhodol podľa ust. § 250k ods. 1 O.s.p., žalobcovi nepriznal právo na náhradu trov konania pre jeho neúspech v tomto konaní.

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie a prizná mu náhradu trov celého konania.

Z dôvodov odvolania vyplýva, že žalobca považoval rozsudok súdu prvého stupňa za nesprávny. Vytýkal krajskému súdu, že na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam podľa § 205 ods. 2, písm. d/ O.s.p. a vec nesprávne právne posúdil podľa § 205 ods. 2, písm. f/ O.s.p.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu vyjadril tak, že navrhoval, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. s použitím § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 vetou prvou O.s.p. a § 211 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania v preskúmvanej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým súd prvého stupňa zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného správneho orgánu a vrátenia veci mu na ďalšie konanie. Žalovaný preskúmvaným rozhodnutím potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu, ktorým správca dane podľa § 25 ods.1 písm. f/ zákona č. 511/1992 Zb. v znení neskorších predpisov zastavil konanie vo veci žiadosti zo dňa 3.6.2010 o zrušenie rozhodnutia č.j. 695/231/88641/09 na dani z pridanej hodnoty (marec 2001) zo dňa 9.11.2009, a preto odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu v spojení s rozhodnutím správneho orgánu prvého stupňa a konania im predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so všetkými relevantnými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

Predmetom preskúmvacieho konania v danej veci bolo rozhodnutie žalovaného, ktorým s konečnou platnosťou bolo rozhodnuté o žiadosti žalobcu zo dňa 3.6.2010 o zrušenie rozhodnutia č.j. 695/231/88641/09 na dani z pridanej hodnoty (marec 2001) zo dňa 9.11.2009 podľa zákona č. 511/1992 Zb.

Senát odvolacieho súd dáva do pozornosti, že úlohou súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (§§ 247 a nasl. O.s.p.) je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia. Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 O.s.p.). V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.). Pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe zákonom povolenej voľnej úvahy (správne uváženie), preskúmava súd iba, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia (§ 245 ods. 2 O.s.p.).

Podľa § 246c ods. 1, veta prvá O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd vyhodnotil rozsah a dôvody odvolania vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu po tom, ako sa oboznámil s obsahom súdneho spisu, súčasť ktorého tvoril administratívny spis, pričom nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa.

Z predloženého spisového materiálu krajského súdu, súčasť ktorého tvoril administratívny spis, odvolací súd zistil, že Daňové riaditeľstvo SR rozhodnutím zo dňa 11.10.2010 č. I/223/16645-105406/2010/999523-r (rozhodnutie napadnuté žalobou) potvrdilo rozhodnutie Daňového úradu Košice I č. 695/231/58035/10 zo dňa 2.7.2010, ktorým správca dane podľa § 25 ods. 1 písm. f/ zákona č. 511/1992 Zb. zastavil konanie vo veci žiadosti zo dňa 3.06.2010 o zrušenie rozhodnutia č. j. 695/231/88641/09 na dani z pridanej hodnoty (marec 2001) zo dňa 9.11.2009 podľa ust. § 54 ods. 1, písm. a/, zákona č. 511/1992 Zb. Daňový úrad Košice I ako správca dane rozhodnutím zo dňa 2.7.2010 č.j.: 695/231/58035/10 podľa § 25 ods. 1 písm. f/ zákona č. 511/1992 Zb. vo veci žiadosti daňového subjektu – žalobcu, obdržanej dňa 3.6.2010 o zrušenie rozhodnutia č.j.: 695/231/88641/09 zo dňa 9.11.2009 na dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie marec 2001 podľa ust. § 54 ods. 1, písm. a/ zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení rozhodol tak, že konanie zastavil. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že dňa 3.6.2010 obdržal podanie daňového subjektu, v ktorom poukazom na ust. § 54 ods. 1, písm. a/, ods. 2 zákona č. 511/1992 Zb. žiadal o zrušenie 13 rozhodnutí o uložení pokuty podľa ust. § 35 ods. 1, písm. c/ cit. zákona, pretože podľa jeho názoru týmito rozhodnutiami bola vyrubená daň (pokuta) niekomu, komu nemohla byť vyrubená a tieto rozhodnutia boli vydané nesprávne a v rozpore so zákonom. Správca dane ďalej uviedol, že dňa 13.5.2010 obdržal podanie daňového subjektu, v ktorom daňový subjekt v nadväznosti na ust. § 54 ods. 1, písm. a), ods. 3 zákona č. 511/1992 Zb. žiadal o zrušenie 13 rozhodnutí (platobných výmerov) vydaných pôvodným miestne príslušným správcom dane - DÚ Košice V, pretože daň z pridanej hodnoty bola vyrubená v rozpore so zákonom, pričom v poslednom odstavci žiadosti daňový subjekt žiadal zrušiť aj všetkých 13 rozhodnutí o uložení pokuty vydaných podľa ust. § 35 ods. 1, písm. c) cit. zákona. Konštatoval, že na základe uvedeného podania – obdržaného 13.5.2010 vydal rozhodnutie č.j. 695/231/47587/2010 zo dňa 8.6.2010, ktorým podľa § 54 ods. 3 zákona č. 511/1992 Zb. daňovému subjektu nevyhovela a pokutu nezrušil. S poukazom na ust. § 25 ods. 1. písm. f/ zákona č. 511/1992 Zb. konanie zastavil, keď odpadol dôvod konania.

Ďalej odvolací súd zistil, že žalobca žiadosťou zo dňa 12.5.2010, doručenou Daňovému úradu Košice I dňa 13.5.2010 poukazom na § 54 ods. 1, písm. a/, ods. 3 zákona č. 511/1992 Zb. žiadal zrušenie 13 rozhodnutí (platobných výmerov) (v žiadosti špecifikovaných číslom) všetkých zo dňa 3.11.2006 z dôvodu ich nesprávnosti a nezákonnosti. V závere žiadosti súčasne žiadal zrušiť aj všetkých 13 rozhodnutí o uložení pokuty vydaných podľa § 35 ods. 1 písm. c/ zákona č. 511/1992 Zb. Daňový úrad

Košice I rozhodnutím č. 695/231/47587/2010 zo dňa 8.6.2010 podľa § 54 ods. 3 zákona č. 511/1992 Zb. nevyhovel žiadosti daňového subjektu zo dňa 12.5.2010 a pokutu nezrušil. Daňové riaditeľstvo SR na základe odvolania žalobcu rozhodnutím zo dňa 30.9.2010 č. I/223/15698-99715/2010/991545-r potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Košice I č. 695/231/47587/2010 zo dňa 8.6.2010, ktorým podľa § 54 ods. 3 zákona č. 511/1992 Zb. nevyhovel žiadosti zo dňa 12.5.2010. Žalobca novou žiadosťou zo dňa 31.5.2010 doručenu Daňovému úradu Košice I dňa 3.6.2010 žiadal o zrušenie 13 nezákonne vyrubených daní (pokút) 13 nesprávnymi a nezákonnými rozhodnutiami podľa § 54 ods. 1, písm. a/ a ods. 2 zákona č. 511/1992 Zb. vydaných všetky dňa 9.11.2009, pretože týmito rozhodnutiami bola vyrubená daň (pokuta) niekomu, komu nemohla byť vyrubená a tieto rozhodnutia boli vydané nesprávne a v rozpore so zákonom, jednotlivé rozhodnutia v žiadosti špecifikoval číslom, právoplatnosťou a výškou uloženej pokuty, okrem ďalších žiadal o zrušenie rozhodnutia č. 695/231/88641/09, ktorým mu bola uložená pokuta vo výške 363,90 € (marec 2001).

Odvolací súd po preskúmaní veci v rozsahu odvolacích dôvodov dospel k záveru, že žalovaný v danom prípade postupoval v súlade so zákonom o správe daní, skutkové okolnosti v čase rozhodnutia správne právne vyhodnotil a vo veci rozhodol skutkovo a právne správne, ako aj, že s námietkami žalobcu vznesenými v odvolacom konaní sa vyporiadal v dôvodoch svojho rozhodnutia dostatočne, z ktorých dôvodov rozhodnutie žalovaného správneho orgánu možno považovať za zákonné, a preto súd prvého stupňa rozhodol vo veci v súlade so zákonom, keď žalobu zamietol podľa § 250j ods. 1 O.s.p.

Zo skutkových zistení v danej veci vyplýva, že žalobca podal na Daňový úrad Košice I dve žiadosti. Žiadosťou zo dňa 12.5.2010 (doručená DÚ Košice I dňa 13.5.2010) žiadal podľa § 54 ods. 1, písm. a/, ods. 3 zákona č. 511/1992 Zb. zrušiť 13 rozhodnutí Daňového úradu Košice V (pôvodne miestne príslušného správcu dane) vydaných dňa 3.11.2006, išlo o platobné výmery, ktoré v žiadosti špecifikoval číslom a súčasťou tejto žiadosti bola aj žiadosť žalobcu zrušiť všetkých 13 rozhodnutí o uložení pokuty vydaných podľa § 35 ods. 1 písm. c/ zákona č. 511/1992 Zb. Žiadosťou zo dňa 31.5.2010 (doručená DÚ Košice I dňa 3.6.2010) žiadal podľa § 54 ods. 1, písm. a/, ods. 2 zákona č. 511/1992 Zb. zrušiť 13 rozhodnutí Daňového úradu Košice I, všetky vydané dňa 9.11.2009, ktorými mu bola uložená pokuta podľa § 35 ods. 1, 3 zákona č. 511/1992 Zb., rozhodnutia v žiadosti špecifikoval číslom, dňom právoplatnosti a výškou uloženej pokuty, tvrdiac, že základom boli nesprávne a nezákonné rozhodnutia – platobné výmery pôvodne miestne príslušného správcu dane

Daňového úradu Košice V všetky zo dňa 3.11.2006, ktorých čísla špecifikoval (išlo o rozhodnutia - platobné výmery, ktorých čísla sa zhodovali s číslom rozhodnutí – platobných výmerov, ktoré žalobca uvádzal v žiadosti zo dňa 12.5.2010). Zo skutkových zistení súčasne vyplýva, že správca dane o žiadosti žalobcu zo dňa 12.5.2010 rozhodnutím zo dňa 8.6.2010 č. 695/231/47587/2010 rozhodol, ktoré rozhodnutie v čase rozhodovania správcu dane v preskúmvanej veci nenadobudlo právoplatnosť.

Senát odvolacieho súdu v preskúmvanej veci zastáva zhodný názor ako súd prvého stupňa, že v danom prípade sa žalobca ako daňový subjekt domáhal uvedenými žiadosťami (zo dňa 12.5.2010 a 31.5.2010) zhodne zrušenia 13 rozhodnutí správcu dane, ktorými mu bola uložená pokuta, keďže z obsahu žiadosti zo dňa 12.5.2010 je zrejmé, že žalobca žiadal zrušiť 13 rozhodnutí – platobných výmerov vydaných správcom dane dňa 3.11.2006 a súčasne 13 rozhodnutí o uložení pokuty a žiadosťou zo dňa 31.5.2010 žiadal len zrušenie 13 rozhodnutí, ktorými mu bola uložená pokuta, tvrdiac, že základom uložených pokút boli rozhodnutia – platobné výmery zo dňa 3.11.2010, ktorých zrušenia sa domáhal žiadosťou zo dňa 12.5.2010.

Podľa § 25 ods. 1, písm. f/ zákona č. 511/1992 Zb. ak nie je v tomto zákone ustanovené alebo v osobitnom predpise inak, daňové konanie sa zastaví, ak odpadol dôvod konania.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd dospel k zhodnému záveru ako súd prvého stupňa, že zo skutkových zistení v danom prípade jednoznačne vyplýva, že žalobca podal na Daňový úrad Košice I dve žiadosti, ktorými sa domáhal zrušenia rozhodnutí o uložení pokút vyrubených správcom dane na základe platobných výmerov a keďže správca dane rozhodol o predmete prvej žiadosti (a to zo dňa 12.5.2010), týmto postupom odpadol dôvod na rozhodnutie o druhej žiadosti žalobcu (a to o žiadosti zo dňa 31.5.2010, doručenej správcovi dane dňa 3.6.2010), v dôsledku čoho boli splnené zákonné podmienky ustanovené v § 25 ods. 1 písm. f/ zákona č. 511/1992 Zb. na zastavenie konania o tejto žiadosti.

Pokiaľ žalobca v žalobe namietal, že správca dane ako aj žalovaný náležite nezdôvodnili, prečo boli splnené podmienky pre zastavenie konania o jeho žiadosti zo dňa 31.5.2010, senát odvolacieho súdu zhodne so súdom prvého stupňa sa nestotožnil s jeho námietkami, pretože z obsahu odôvodnenia rozhodnutia správcu dane vyplýva jeho právny záver odvodzujúci zo skutkových zistení, ktoré v danej veci uviedol v chronologickom

postupe, že konanie o uvedenej žiadosti žalobcu ako daňového subjektu zastavil z dôvodu, že tým, že rozhodol o jeho predchádzajúcej žiadosti zo dňa 12.5.2010 (doručenej správcovi dane dňa 13.5.2010) rozhodnutím, odpadol v konaní o žiadosti zo dňa 31.5.2010 (doručenej správcovi dane dňa 3.6.2010) dôvod konania a taktiež z odôvodnenia žalovaného vyplýva, že po preskúmaní odvolania žalobcu stotožniac sa so skutkovými zisteniami správcu dane ako aj s jeho právnym záverom napadnuté rozhodnutie správcu dane z jeho vecne a právne správnych dôvodov potvrdil, ktoré dôvody aj v odôvodnení napadnutého rozhodnutia zdôvodnil.

Súd prvého stupňa správne poukázal v danej veci tiež na to, že súd v súdnom prieskume je viazaný žalobou a rozsahom žalobných dôvodov. Z týchto dôvodov pokiaľ žalobca v žalobe sa domáhal zrušiť rozhodnutie žalovaného č. I/223/16645-105406/2010/999523-r zo dňa 11.10.2010 a súčasne rozhodnutia Daňového úradu Košice I č. 695/231/58041/10 zo dňa 2.7.2010, krajský súd správne postupoval, keď v danom prípade preskúmal a rozhodol napadnutým rozsudkom o rozhodnutí žalovaného č. I/223/16645-105406/2010/999523-r zo dňa 11.10.2010 v spojení s rozhodnutím Daňového úradu Košice I č. 695/231/58035/10 zo dňa 2.7.2010, keďže predmetom súdneho prieskumu v zmysle § 247 ods. 2 O.s.p. bolo rozhodnutie žalovaného, ktoré žalobca v žalobe označil a to rozhodnutie Daňového riaditeľstva Slovenskej republiky č. I/223/16645-105406/2010/999523-r zo dňa 11.10.2010, ktorým žalovaný rozhodol o odvolaní žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu a to rozhodnutiu Daňového úradu Košice I č. 695/231/58035/10 zo dňa 2.7.2010 tak, že toto rozhodnutie potvrdil.

Vzhľadom k uvedenému senát odvolacieho súdu odvolacie námietky žalobcu považoval za nedôvodné, ktoré neboli spôsobilé zvrátiť vecnú a právnu správnosť napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach podľa § 250ja ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1, veta prvá a s § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá, s § 224 ods. 1. Žalobcovi pre neúspech v tomto konaní nepriznal náhradu tohto konania.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 24. októbra 2012

JUDr. Zdenka Reisenauerová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Peter Szimeth